

Benedek Kiss (1943)

VABILO Pridi k meni ob zori
z makovim svitanjem,
v jutranjih sončnih žarkih
z lilijskim sklanjanjem!

Pridi z jutranjo slano,
lahko tudi z barvo na ustnicah,
pridi, če boš kri mojo
na mesojedih rožah videla!

Tudi opoldan lahko prideš
k meni čez pašnike kužne.

Le pridi, ko popoldan udarja,
ko na očeh imam metulja krila!

Najraje pa, ko je že mrak.
Ko sonce razčvetverjajo! Takrät!

In če odsotna boš sicer,
ponoči pridi vendarle!

Pridi k meni ob vsakem času,
ali izčrpana ali v batistu,
pridi blagoslovljena z barvami,
postlana v mojih razmišljanjih:
ti, ki cveteš prek mene,
ki mi prinašaš mene.

DVOJNI MADRIGAL Joj, tista hiša tam,
joj, tista hiša —
njen zid je korito,
nje streha žalovanje:
lahko najdeš tja,
našel boš tja.
Toda to je tisto podnebj,
to je tisti travnik!

okrasni pav se sprehaja,
 pavji piščanci:
 do tja ne boš mogel,
 do tja ne prideš.
 Joj, tista hiša tam,
 joj, tista hiša —
 tam živi tvoja smrt,
 tam te žalovanje doseže:
 lahko najdeš tja,
 našel boš tja!
 Toda to je tista druga!
 Tista druga dežela!
 vznavričila se bo
 tista ptica,
 kamor koli boš šel:
 do tja ne boš mogel!
 do tja ne prideš!

Spremno besedo in pesmi prevedel I. Jože Olaj

Beseda tujih avtorjev

O Sienkiewiczzu

WITOLD GOMBROWICZ, ta enfant terrible sodobne poljske (in svetovne) literature, tudi pri nas ni več neznan. Najprej smo gledali njegovo IVONO, PRINCESO BURGUNDIJE, na celjskem odru, nato je burila duhove ljubljanska OPERETA. Pri Cankarjevi založbi pa je v zbirki Sto romanov pravkar izšel Gombrowiczev roman-pamflet FERDYDURKE. Se pravi, da zdaj tega avtorja vsaj nekoliko poznamo kot dramatika in prozaika (upajmo, da bodo kmalu izšle vsaj še njegove novele). Ne poznamo pa ga še kot esejista — kot pisca DNEVNIKA. Gombrowicz je svoj DNEVNIK pisal (in sproti priobčal) od leta 1953 do smrti (1969) in verjetno so prav ti zapiski najbolj pripomogli k njegovemu svetovnemu slovesu. In to upravičeno, saj imamo redkokje na kupu toliko duhovitosti, preciznosti, lucidnosti, pa tudi poštenosti. Da bi predstavili tudi ta del njegove podobe, smo izbrali odlomek, ki zaokroženo obravnava neki problem (mogoče malo bolj zaokrožen kot navadno, saj je leta 1953 izšel tudi samostojno — kot esej, vendar pa je v DNEVNIKU vse polno takih razmišljanj, izražajočih avtorjev nekonvencionalni odnos do sodobnosti in preteklosti, pa naj gre za literaturo ali ideologijo, politiko ali vsakdanje medčloveške odnose). Odlomek naj bi — ne glede na zanimivo vsebino — govoril predvsem o svojem avtorju, zato so izpuščeni nekateri odstavki, ki so zanimivi samo glede vsebine.